

Књига пророка Данила - Деведесет и седам

Трострука примена Илије: разоткривање пророчке динамике сучељавања савременог Вавилона

Jeff Pippenger
2024-02-29

Трострука примена Илије представља спољашње елементе Илије последњих дана. Илија представља једног човека, али и покрет људи. Покрет људи који се придружују веснику Илији бива изведен из стања и искуства представљеног Лаодикијом.

И Илија приступи к свему народу и рече: Докле ћете храмати на две стране? Ако је Господ Бог, идите за Њим; а ако је Вал, онда идите за њим. А народ му не одговори ни речи. Тада Илија рече народу: Ја, само ја, остао сам пророк Господњи; а Валових пророка има четири стотине и педесет људи. 1. Царевима 18:21, 22.

Било у покрету првог или трећег анђела, они који су се придружили веснику тог раздобља били су или изведени из историје представљене црквом у Сарду или црквом у Лаодикији. Обе цркве представљене су Илијиним питањем о томе докле ће народ храмати између два мишљења. Два мишљења између којих храмљу представљена су Авакумовом „расправом“. „Расправа“ из друге главе Авакума јесте расправа између исправне или неисправне методологије. Народ који постоји када дође време те расправе, било у милеритској историји било у историји последњих дана, није сигуран да ли да сиђе с оgrade, а ако и јесте, није сигуран на коју страну оgrade треба да сиђе. Зато не одговара ни речи.

Господ је у историји првог и у историји трећег анђела одредио пробу која ће показати да ли је једна страна у расправи, представљена теолошком методологијом отпалог протестантизма, или методологија Милерових правила пророчког тумачења, укључујући правила која је усвојио Future for America, заиста порука позног дажда. Проба на гори Кармилу, која треба да отпочне са ускоро долазећим недељним законом у Сједињеним Државама, захтева да Бог препозна ко је Његов представнички гласник, као што је учинио са Илијом и у милеритској историји 1844. године. Као и у случају Илије, и оних који су посматрали, али нису били вољни да заузму став, методологија је била и биће потврђена испуњењем јавних предсказања.

„Пророштва Данила и Јована треба разумети. Она тумаче једно друго. Она свету пружају истине које свако треба да разуме. Ова пророштва треба да буду сведочанство у свету. Својим испуњењем у овим последњим данима, она ће сама себе објаснити.“ Kress Collection, 105.

Када је огањ сишао и спалио Илијину жртву, Бог је потврђивао онима који су ћутке посматрали да је Илија Његов представник, али тада је већ било прекасно за Ахава, Језавељу и њене лажне пророке. То се такође догодило уочи 22. октобра 1844. године у милеритској историји, а догодиће се поново уочи скорог доношења недељног закона, који је

предзнакован 22. октобром 1844. године. Нажалост, они који чекају до тог догађаја да би одлучили, већ ће самим тим бити одлучили на погрешној страни овог питања. Избор Илијиног весника мора претходити његовом сукобу са Ахавом, Језавељом и њеним лажним пророцима. Пошто је потврда била извршена тиме што је огањ спалио Илијину жртву, Илија је побио лажне пророке.

Лажни пророк је шесто царство библијског пророштва, и он окончава своју владавину као шесто царство при недељном закону који ускоро долази, где је Илија побио лажне пророке. Након тога отпочело је потпуно изливање дажда. У милеритској историји, весник и његова порука били су препознати у супротности према онима који су, у том контексту, почели да испуњавају своју улогу као отпало протестантство (што је лажни пророк у Илијином сведочанству), и једна од три силе које воде свет ка Армагедону. Бог је одредио да, после 22. октобра 1844, новопрепознати истински пророчки покрет доврши Његово дело на земљи, али је тај покрет прешао у Лаодикију и убрзо потом престао да буде „покрет“, јер је постао правно призната Црква.

Имајући у уму ове одлике првог Илије, сада ћемо се позабавити пророчким карактеристикама другог Илије ради тога да бисмо утврдили и установили ко је трећи Илија последњих дана. Исус је Јована Крститеља означио као онога који је испунио последње пророштво Старога завета.

Ево, послаћу вам Илију пророка пре него што дође велики и страшни дан Господњи; и он ће обратити срце отаца к синовима, и срце синова к оцима њиховим, да не дођем и ударим земљу проклетством. Малахија 4:5, 6.

Иако је Исус поистоветио Јована са Илијом који је требало да дође, Јован ипак није у потпуности испунио све елементе предсказања о Илији који треба да дође, јер трећи и последњи Илија долази пре великог и страшног дана Господњег, што је време Седам последњих зала, које се завршава Другим Христовим доласком. Јован је ипак био други Илија, а његово сведочанство, сједињено са сведочанством првог Илије, препознаје и утврђује трећег и последњег Илију.

Као што се Илија суочио са троструким представљањем змаја, звери и лажног пророка савременог Вавилона, тако се и Јован суочио са римском влашћу (Иродом), нечистом женом (Иродијадом) и њеном кћери (Саломом). Гора Кармил представљала је 22. октобар 1844. године, који заузврат представља недељни закон у Сједињеним Државама. У кризи недељног закона долази до остварења тог троструког савеза.

„Уредбом којом се, кршећи Божји закон, намеће установа папства, наша нација ће се у потпуности одвојити од праведности. Када протестантизам пружи своју руку преко провалије да прихвати руку римске власти, када се пружи преко бездана да се рукује са спиритизмом, када, под утицајем овог троструког савеза, наша земља одбаци свако начело свога Устава као протестантске и републиканске владе, и када обезбеди услове за ширење папских лажи и обмана, тада ћемо знати да је дошло време за чудесно деловање сотоне и да је крај близу.“ Testimonies, volume 5, 451.

У причи о Ироду налазимо да он, као представник незнабожачког Рима, представља „десет царева“ незнабожачког Рима, те стога симболизује десет царева из Откривења седамнаесте главе који за један час предају своје царство блудници. Ирода је праобразно представљао Ахав. Обојица су били у незаконитим браковима. Ахаву, који је био из Израиља, било је забрањено да се ожени женом која није била Израилка, а Ирод је узео жену свога брата да се њоме ожени. Блуд блуднице из Тира и Вавилона са царевима земаљским представљен је Ахавовим и Иродовим незаконитим односом са Језавељом и Иродијадом.

Сукоб на гори Кармилу са Ахавом био је представљен као прослава рођендана за Ирода. При доношењу недељног закона Сједињене Државе престају да буду шесто царство библијског пророштва, а десет царева постају седмо царство. На свом рођендану као седмо царство, Ирод на пијаној гозби пристаје да Саломе, кћери Иродијадиној, да до половине свога царства. Десет царева пристају да предају своје царство звери, и то чине јер су били преварени од лажног пророка (Сједињених Држава) и духовно су „пијани“.

На гори Кармил лажни пророци су играли целог дана у покушају да преваре, а на рођенданској гозби Ирода, Саломе, кћи Иродијаде, извела је игру да би преварила пијаног цара. Учинивши то, кћи Иродијадина обезбедила је Ахавов ауторитет да убије Јована Крститеља. При недељном закону у Сједињеним Америчким Државама, Сједињене Америчке Државе превариће читав свет да прихвати светску икону звери, која се састоји од царства које је напола црквена власт, а напола државна власт. Превара света од стране Сједињених Америчких Држава, које су лажни пророк троструког савеза, била је предсказана игром Језавељиних пророка и кћери Језавељине (Саломе), јер је Језавеља католицизам, а отпали протестантизам су њене кћери (као Саломе).

Прогонство почиње при ускоро долазећем закону о недељи који укључује смрт, што је представљено тиме што се глава другог Илије уклања и ставља у корпу за папство, представљено Иродијадом. У том тренутку смртоносна рана папства бива потпуно исцељена, оно више није заборављено и позни дажд се излива без мере, док се подиже застава сто четрдесет и четири хиљаде. У том тренутку ислам трећег Тешко удара, и почиње прогресивни суд над великом блудницом која седи на многим водама. Њен суд се удвостручује.

И чух други глас с неба где говори: Изађите из ње, народе мој, да не будете заједничари у њеним гресима, и да не примите од њених зала. Јер греси њени допреше до неба, и Бог се опомену неправди њених. Вратите јој као што је она вама вратила, и удвостручите јој двоструко по делима њеним: у чаши коју је напунила напуните јој двоструко.
Откривење 18:4–6.

Њен суд је удвостручен, јер још није била осуђена за убиства која је починила током Мрачног доба од 538. до 1798. године. У петом печату, они које је папство побило симболично су приказани под олтаром како питају када ће Бог судити римској блудници, и речено им је да почивају у својим гробовима док се не наврши и друга група мученика који треба да буду побијени као што су и они били побијени. Када дође њен суд, он је

удвостручен, јер ће двапут побити верни Божји народ.

И кад отвори пети печат, видех под жртвеником душе оних који беху побијени за реч Божију и за сведочанство које имаху. И повикаше гласом великим говорећи: Докле, Господару свети и истинити, не судиш и не светиш крв нашу на онима што живе на земљи? И дане беху свакоме од њих беле хаљине; и би им речено да отпочину још мало времена, док се не наврши број и њихових саслужитеља и браће њихове, који има да буду побијени као и они. Откривење 6:9–11.

Сестра Вајт смешта одломак о мученицима петог печата у време недељног закона, када се друго Божје стадо позива да изађе из Вавилона, што је Иродов рођендански пир, када се десет царева саглашава да преда своје седмо царство осмом царству које је од седморице.

„Када је био отворен пети печат, Јован Богослов је у виђењу видео под олтаром скупину оних који беху побијени због Речи Божје и сведочанства Исуса Христа. После овога уследили су призори описани у осамнаестој глави Откривења, када су они који су верни и истинити позвани да изађу из Вавилона. [Откривење 18:1–5, наведено.]“ Manuscript Releases, volume 20, 14.

Они који су позвани да изађу из Вавилона сачињавају другу групу мученика које папство убија, као што је Иродијада учинила другом Илији. Сестра Вајт такође смешта пети печат при отварању последњег печата.

„И кад отвори пети печат, видех под жртвеником душе оних који беху побијени за реч Божју и за сведочанство које имаху; и повикаше гласом великим говорећи: Докле, Господару свети и истинити, не судиш и не светиш крви наше на онима што живе на земљи? И бише дане свакоме од њих беле хаљине [Проглашени су чистима и светима]; и речено им би да отпочину још мало времена, док се не наврше и другови њихове службе и браћа њихова, који ће бити побијени као и они“ [Откривење 6:9–11]. Овде су Јовану били приказани призори који нису били стварност, него оно што ће бити у једном будућем временском раздобљу.

„Otkrivenje 8:1–4 citirano.“ Manuscript Releases, tom 20, 197.

Молитве оних које је папство побило током мрачног доба „спомињу се“ приликом отварања „седмог печата“, што показује да се „седми печат“ отвара у време ускоро долазећег закона о недељи, јер се ту Бог опомиње њених безакоња.

И чух други глас с неба, где говори: Изађите из ње, народе мој, да не будете заједничари у њеним гресима и да не примите од њених зала. Јер греси њезини допреше до неба, и Бог се опомену неправда њених. Узвратите јој као што је и она вама узвратила, и удвојите јој двоструко по делима њеним; у чашу коју је напунила, напуните јој двоструко. Откривење 18:4–6.

Први Илија сведочи о сукобу који настаје између сто четрдесет и четири хиљаде и троструког савеза који у последње дане води свет ка Армагедону. Други Илија (Јован Крститељ) понавља и проширује сведочанство првог Илије и заједно, ред по ред, они

препознају и утврђују пророчке одлике трећег и последњег Илије. Трећи Илија представљен је Илијом почетка (Милер) и Илијом завршетка, јер се покрет првог анђела понавља у покрету трећег анђела.

„Bog je porukama iz Otkrivenja 14 dao njihovo mesto u nizu proročanstava, i njihovo delo ne treba da prestane sve do završetka istorije ove zemlje. Poruke prvog i drugog anđela još uvek su istina za ovo vreme i treba da teku uporedo sa ovom koja sledi.“ The 1888 Materials, 803, 804.

Трећи Илија поседује обележје Алфе и Омеге, јер представља Илију почетка и свршетка. И први и последњи Илија представљају покрет, било првог било трећег анђела из Откривења четрнаест.

„Дело Јована Крститеља, и дело оних који у последњим данима полазе у духу и сили Илијином да пробуде народ из његове равнодушности, у многим погледима јесте исто. Његово дело је праслика дела које мора бити извршено у овом добу. Христос треба да дође по други пут да суди свету по правди. Божји весници који носе последњу вест опомене која треба да буде дата свету, треба да припреме пут за Христов други долазак, као што је Јован припремио пут за Његов први долазак. У овом припремном делу, ‘свака долина нека се повиси, и свака гора и брег нека се слегну; и што је криво нека се исправи, и неравна места нека постану равна’, јер историја треба да се понови, и још једном ‘јавиће се слава Господња, и свако ће тело заједно видети; јер уста Господња рекоше’. Southern Watchman, 21. март 1905.“

Трострука примена Илије представља сукоб између Илије и покрета повезаног с Илијом и троструког савеза Модерног Вавилона. Она је тесно повезана с троструком применом весника који припрема пут Веснику завета, али та линија представља унутрашњу динамику покрета и весника. У обе троструке примене, треће и коначно испуњење весника и покрета представљено је Алфом и Омегом, као представљањем почетног испуњења и завршног испуњења.

Трећи и последњи Илија представља покрет трећег анђела, који је покрет сто четрдесет и четири хиљаде, који ће бити уздигнути као застава да позову велико мноштво да изађе из Вавилона када дође час великог земљотреса из Откривења 11. Пре тог часа, весник и покрет биће препознати у супротности са кривотворним покретом који износи кривотворну поруку позног дажда о миру и сигурности.

Разлике између истините и лажне поруке и гласника треба распознати по испуњењу поруке. Ови чланци започели су крајем јула 2023. године, и знатно пре масакра од 7. октобра, чланци су указивали да истинита порука позног дажда препознаје ислам трећег Тешко, и да је та порука отпочела 11. септембра 2001. године. Чланци су указивали да је разгневање народа, које је тада отпочело према надахнућу, било као жена у порођајним мукама, те да ће се, стога, разгневање и невоље нанете планети Земљи наставити све више појачавати до завршетка времена милости.

Наставићемо ово проучавање у нашем наредном чланку.

„О, када би Божји народ имао осећај за предстојеће уништење хиљада градова, који су сада готово предати идолопоклонству! Али многи од оних који би требало да објављују истину оптужују и осуђују своју браћу. Када обраћајућа сила Божја дође на умове, настаће одлучна промена. Људи неће имати склоност да критикују и руше. Неће стајати на положају који спречава светлост да сија свету. Њихова критика, њихово оптуживање, престаће. Силе непријатеља се окупљају за бој. Пред нама су жестоки сукоби. Прибијте се једни уз друге, браћо и сестре моје, прибијте се једни уз друге. Повежите се са Христом. ‘Не говорите: Завера, за све што овај народ говори да је завера; и не бојте се страха њихова, нити се плашите. Господа над војскама њега светите; и он нека вам буде страх, и он нека вам буде трепет. И он ће вам бити светиња; али и камен спотицања и стена саблазни за оба дома Израилева, замка и мрежа становницима Јерусалима. И многи ће се међу њима спотаћи, и пашће, и разбити се, и ухватиће се у замку, и биће ухваћени.’

„Свет је позорница. Глумци, његови становници, припремају се да одиграју своју улогу у последњој великој драми. Бог се губи из вида. Међу великим масама човечанства нема јединства, осим када се људи удружују да остваре своје себичне циљеве. Бог посматра. Његове намере у погледу Његових бунтовних поданика биће испуњене. Свет није предат у руке људима, премда Бог допушта да силе пометње и нереда за извесно време преовладавају. Сила одоздо делује да доведе до последњих великих призора у драми,—Сатана који долази као Христос и делује са сваком преварљивошћу неправде међу онима који се тајним друштвима међусобно везују. Они који се препуштају страсти за удруживањем спроводе планове непријатеља. Узрок ће бити праћен последицом.“

„Преступ је готово достигао своју меру. Забуна испуњава свет, и велики ужас ће ускоро доћи на људе. Крај је веома близу. Ми који познајемо истину треба да се припремамо за оно што ће се ускоро обрушити на свет као силно изненађење.“ Review and Herald, September 10, 1903.